

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 7. Ejusdem Reipublicæ responsum ad Constantiensis Episcopi literas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

§. VII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.*Ejusdem Reipublicæ responsum ad
litteras Constantiensis Episcopi.*

Interim Joannes Franciscus Constantiensis Episcopus missis ad Senatum literis die decima octava Decembris omnem conatum adhibuit, ut Præto-rem & Senatores ad reparanda, quæ graviter fuisse læsa ajebat, Ecclesiæ jura induceret, ne acerbiora remedia malo invalescenti opponere cogeretur: Verum ad hæc Senatus respondit, saltationem rem esse mere temporalem, jurisdictioni Senatus subjectam, sæpiusque ab eodem, vel a locorum Præfectis permissam aut negatam; hoc autem Reipublicæ jus a Parocho petulanter non minus, quam studiose fuisse infractum, violatumque, ac insuperhabitis monitis pertinaciter usurpatum; favere Senatui præter praxin continuam, etiam Constitutiones Synodales Diæcesis Constantiensis: male etiam consultum fore Principi, aut liberæ Reipublicæ, si publice delinquentem, contumacem, Regionum jurium invasorem Clericum in jus vocare, illumque, si in contumacia sua persistit, tanquam membrum noxium e sua ditione eliminare non posset. Exiguam quidem esse Lucernensium

Sæc. XVIII. A. C. 1725.   fiam Rempubicam, esse tamen id, quod Rex in Regno suo, notum autem esse, quod Rex etiam Clericum, si in Regni jura involet, pro illorum defensione punire valeat, huncque casum a generali immunitatis regula exceptum esse: Ufu iasuper & consuetudine, quæ memoriam hominum excederet, necnon diuturna, & nunquam interrupta traditione a Majoribus accepta, & præsumptione privilegii antiquissimi Senatuum ad id esse munitum: nec eidem probari hanc doctrinam, qua statuitur, quod Clericus ad S. Ordines promotus desinat esse Principis subditus; potius enim ex communi Doctorum sententia constare, *Clericum esse partem civitatis, membrum Principis, civem Principis sæcularis, partem Reipublicæ, & subditum Principis quoad profana &c.* imo ipsum D. Paulum se nominasse *Civem Romanum*; potestatem œconomicam optime compati cum libertate Ecclesiastica, nec immunitatem esse concessam in eversionem Status politici. His addebant, parentem quoque posse Clericum filium suum immorigerum & inquietum domo expellere, potiori ergo jure id competere Reipublicæ, quæ nemini, nisi soli Deo rationem reddere teneretur. Verum Episcopus cuncta hæc, quæ Senatus sæpius opposuit, argu-
menta

menta facili negotio diluit, respondit-
 que, Privilegium fori non uni Personæ
 sed toti Corpori Ecclesiastico a Deo fuisse
 concessum, approbantibus profanis
 Principibus: Clericorum quoque Judi-
 cem ordinarium esse Episcopum intra
 suam Diæcesin, hancque in eos, caus-
 fasque Ecclesiasticas potestatem judi-
 ciariam a Christo Domino fuisse insti-
 tutam, ab Apostolis stabilitam, a S. Pa-
 tribus usu comprobata, a summis
 Pontificibus atque Imperatoribus con-
 firmatam. Se haud ignorare, quibus
 in casibus, & intra quos terminos Cle-
 rici forent supremo Principi, aut inde-
 pendentem Reipublicæ subiecti, casum
 vero, de quo controverteretur, nequa-
 quam esse talem, sed omnino Episco-
 pali jurisdictioni obnoxium. Clericos
 quidem esse cives Reipublicæ, sed a
 foro laicali exemptos & privilegiatos,
 hanc vero exemptionem ad ruinam sta-
 tus publici adeo non tendere, ut feli-
 cissimi ac potentissimi fuerint illi Impe-
 ratores & Reges, in quorum ditioni-
 bus hujus privilegii usus illibate vigi-
 set: rem denique videri omnino no-
 vam, & hucusque vix auditam, quod
 Parochus ab Ecclesia institutus, sine
 ullo ad potestatem Ecclesiasticam re-
 cursu a Principe Catholico deponeretur,
 & relegeretur: in decreto autem Syno-
 dali

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

dali non esse constitutum, ut Magistratus repugnante Parocho saltationes permittere valeat, sed duntaxat, ut *Parochi curent, AGANTQUE CUM MAGISTRATU, ut diebus Dominicis & festivis ludicra & sæcularia spectacula, chorea & saltationes tempore Divinorum Officiorum, Concionum, Catechesis, & Vesperarum NON PERMITTANTUR.*

§. VIII.

Epistola Lucernensium ad Benedictum XIII. Papam in eadem causa.

Cum Lucernenses ad nuperas suas literas responsum sibi minus acceptum a summo Pontifice recepissent, sibi que persuasum haberent, quod Pontifex de tota hac controversia per Nuntium & Episcopum Constantiensem male edoctus fuerit, hinc die vigesima septima Decembris ad eundem succinctam facti relationem submisere, hisce literis:

Santissime Pater!

„Intelleximus ultimo a nobis trans-
„missa Beatitudinem Vestram perlegere
„non dedignatam fuisse; id sane, ut
„par est, summo nos gaudio affecit,
„faci-